

paa, til Gie af en eller anden, det være sig privat Forening eller kommunal Myndighed, som vilde anvende dem til et lignende Formaal som det, hvortil de hidtil havde været brugte, altsaa efter en lignende Fremgangsmaade som den, hvorpaa Kol-ding lærde Skoles eller andre lærde Skoles Bygninger ere afhændede efter Skolernes Medlæggelse, idet de ere gaaede over til en By- eller Amtskommune; men Ministeriet har saa bestemt holdt paa, at de kun skulde gives i Leie med et halvt Aars Opgifelse, at da Sogneraadet for Lyngby og Albøge udtalte et Ønske om at erhverve Bygningerne, men erklærede, ikke at kunne modtage dem paa den Betingelse, at det blev til Leie, afbrødes Forhandlingerne med det. Jeg tror nu, at det er uheldigt, at man ikke har forsøgt, selv om det skulde være ved en Afhændelse af Grunden, at faae Bygningerne anvendte i et lignende Niemed som det tidligere, og jeg kan heller ikke bestemt se, om det er saa nødvendigt allerede nu at tage Bestemmelse om at afhænde dem til hvilket som helst Brug; men forudsat at dette skulde være Tilfelde, forekommer det mig endda, at der er nogen Uklarhed tilstede i Lovforslaget, som maa ønskes hævet, inden man giver sit Samtykke til det. Ministeriet kræver nemlig Bemyndigelse til at lade bortselge de Seminarier tilhørende Bygninger, men der staar ikke Noget om, at det tillige skal være med Grunden, hvorpaa Bygningerne staa. Der vil altsaa maasse kun blive Spørgsmaal om en Afhændelse til Nedbrydelse, men dette vilde jeg anse for at være meget uheldigt. Bygningerne have, efter hvad der var opgivet for os i Udvalget, en Taxationsværdi af 7050 Rd. og sagdes den Gang at være meget anseelige, rummelige og i alle Henseender gode og vel vedligeholdte; men at lade dem nedbryde, blot fordi man ikke vil stille Grunden fra Præsteembedet, som det hedder i Bemærkningerne til Lovforslaget, forekommer mig uforklarligt; thi Præsteembedets Grund er dog Noget, som Staten er fuldkommen raadig over, og den kan sælge den saa vel som Bygningerne. Vil man endelig lade Præsteembedet selv nyde Godt deraf, kunde man lade en tilsvarende Kapital blive ved Præsteembedet. Noget Saadant er jo sket ved mangfoldige Leiligheder, hvor man har solgt Torber fra et Embede. Den nuværende Præst kan ikke i denne Henseende have noget som helst Krav at gjøre gjældende; thi han er ved sin Bestikkelse gaaet ind paa, at denne Grund ikke hører under Præsteembedet, men under Seminarieret. Jeg tror, at det i alle Henseender vilde være det Ærligste, at Bygningerne tilligemed Grunden bleve bortsolgte, og at der mulig endnu kunde gjøres Forsøg paa at faae dem anvendte til et lignende Formaal som det, hvortil de hidtil have været anvendte. Det er mig sagt, at Lyngby- og Albøge-Sogneraad have ønsket dem til en Skole for sig, og det kan jeg ikke Andet end anse for meget ønskeligt. Skulde det endnu være deres Tante, og ville de give en

rimelig Pris, ser jeg ikke rettere, end at man burde indbefomme deres Ønske ved at afhænde Grunden med Bygningerne til dem. Det undrer mig i Øvrigt, at de Taxationssummer, som her ere nævnte, ikke ere højere end 1988 Rd. 16 St., 2400 Rd. og 3000 Rd. efter de forskjellige Maader, hvorpaa Bygningerne tænkes anvendte; thi den Taxationssum, der blev opgivet for os for to, tre Aar siden, var 7050 Rd., og det var altsaa over det Dobbelte af den højeste Sum, her er nævnt. Naar man nu ikke har faaet højere Taxationssummer, havde det været ønskeligt, at man havde forsøgt ved en Overtaxation at faae Skjønnets forandret; thi det er ingenlunde ligegyldigt for Statskassen, hvilke Taxationssummer der lægges til Grund ved Salg ved Auktion. Jeg skal endnu tillade mig et lille Spørgsmaal til den ærede Minister, nemlig om, hvilken Sum skal gaa, som mulig kan faas ind ved Afhændelsen af Bygningerne. I det tidligere Lovforslag hed det til Seminariefonden, men her staar Intet. Jeg antager, at Ministeren dermed vil antyde, at den skal gaa til Statskassen, hvad jeg unegtelig vilde finde rigtigst.

Ministeren for Kirke og Undervisningsvæsenet. Med Hensyn til de Bemærkninger, som det ærede Medlem har fremsat, skal jeg tillade mig at oplyse, at Ministeriet i det forrige Forslag udtrykkelig havde henstillet, at Bygningerne maatte kunne blive solgte af Ministeriet, men efter Udtalelserne i Udvalget udgik netop den Bestemmelse af Loven, saaledes at Ministeriet ikke paa nogen Maade anfaa sig for bemyndiget til at sælge Bygningerne, men kun til at forsøge dem bortleiede til eventuel Anvendelse for en Skole eller Spisestue. Jeg tror saaledes, at det er ganske korrekt, at Ministeriet har henvendt sig til Rigsdagen, for at erholde den manglende Bemyndigelse til et saadant Salg. Med Hensyn til den anden Bemærkning af den ærede Taler er jeg ganske af hans Mening, at det vilde være sørgeligt, hvis disse Bygninger skulde blive nedbrudte, da de ere smukke og hensigtsmæssige, og da de tillige indeholde et ikke ringe Apparat, der vil kunne benyttes ved Undervisningen i en Skole. Det har ogsaa derfor været Ministeriets Tante, at man ved Benyttelsen af en saadan Bemyndigelse til Salg af Bygningerne kun i yderste Nødsfælde solgte dem til Nedbrydning, men at man iforveien vilde forsøge ved en Overenskomst med Præsten eller ved en anden Ordning af Forholdet med Grunden paa en hensigtsmæssig Maade at faae Bygningerne afhændede saaledes, at de kunde blive staaende, og det saa meget mere, som netop vedkommende Sogneraad har udtalt det Ønske at kjøbe dem og bruge dem til Skole. Naar der ikke i Loven udtrykkelig er sagt Noget om Grunden, ligger det deri, at Dispositionen over Grunden jo henhører under Administrationen,